

İlahi Liturji'nin yorumlanması

15. Konuşma

Sıkıntılara karşı Niyazlar

Rab öğrencilerini uyardı: "Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun. Ben dünyayı yendim." (Yuhanna 16:33). Elçi Pavlus sıkıntılar konusuna ağırlık veriyor: "Tanrı'nın Egemenliğine birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir." (Elç.İş14:22) Hristiyanları telaşlanmamaları için uyarıyordu. Kilise tarihinden, yaşamın zorluklarına karşı Mesih'e sabır, güçlü iman ve sevgiyle yaklaşarak göğüs gerenlerin Aziz Mertebesine ulaştıklarını biliyoruz. Aslında nihai zafere ulaşana dek çektileri çileler ne kadar büyükse, şanlı ve ulu din şehitleri gibi o kadar çok yüceltilirler.

Mesih'e güçlü iman ve metanetle bağlı olanlara sıkıntılar manevi kazanımlara açılmalarına teşvik ediyor, fakat imanı zayıf olan birçok kişi için sıkıntılar kötü düşüncelere yol açıyor. Bazıları yüreklerinde en ufak iman kıvılcımını bile söndürür ve umutsuzluğun kara bulutları içinde kendilerini kaybederler. Merhametli Rab'bimizi adaletsiz, umursamaz ve bizi terketmiş olduğunu söyleyerek suçlamaya kadar varırlar.

Fakat Kilise, cesurca mücadele veren savaşçıları nihai hedeflerine zafer tacıyla ulaşmalarına dek, sıkıntılara karşı mücadelelerini üstlenmelerine ve sürdürmelerine güç veriyor, geriye kalan bizi de sık sık karşılaştığımız dört sıkıntılı durumdan kurtulmamız için teşvik ediyor: "Her türlü sıkıntı, gazap, tehlike ve zarûretten kurtulmamız için Rab'be yalvaralım."

Azizlerin duruşu bizi ne kadar etkiliyor; kişisel olarak karşılaştıkları sıkıntılar hakkında daha fazla mücadele vermeleri için "Tanrı'nın ziyareti" diye düşünüyorlardı, geride kalan bizim sıkıntılarımızı üstümüzden alması için kendileri Tanrı'ya dua ediyorlardı. Zamanımızda yaşamış olan Aziz Paisios'un tutumu bizi hayran bırakıyor. Uzun yıllar acı veren hastalıklardan muzdarip olduğunu biliyoruz. Büyük Azizlerin yaptığı gibi sabırla katlanıyordu. Garip olan şey şu, Tanrı'dan kendisini ağrılarından ve hastalıklarından iyileştirmesini dilemiyordu. Çünkü ağrıların kendisine yaradığını hissediyordu, hatta: "Bana hastalıklarımın yarar sağladıkları kadar ne oruçlar, ne dua ederek uykusuz geçirdiğim geceler ne de tüm hayatım boyunca Aynaroz'da verdiğim manevi mücadelelerim bana yarar sağlamadı." diye konuşuyordu.

Ancak kendisinden yardım isteyen dertli insanlarla ilgili sıkıntılarını kurtulmaları için Tanrı'ya dua ediyordu, Tanrı da O'nun dualarını dinliyordu ve mucizeler gerçekleşiyordu. Yani Aziz Paisios kendisinden evvel gelen tüm Azizlerin izledikleri yoldan geçti. Biz sıkıntılarımızdan kurtulmamız için Tanrı'ya dua etmeliyiz,

diyordu. Çünkü acılar bizi tedavisiz melankoliye, umutsuzluğa ve çaresizliğe sürüklemek yerine, acılara cesurca katlanan savaşçılara verilen taçlardan kendimizi mahrum kılmak daha iyidir. Yani manevi zaafımızı kabul etmeliyiz ve herşeyi Tanrı'nın merhametine bırakmalıyız.

Sıradaki dilekle her türlü gazaptan kurtulmamız için niyaz edeceğiz, bunu derken sadece Tanrı'nın iradesini çiğnemekle kalmayan fakat aynı zamanda Tanrı'nın Yasası'na karşı çıkan, gerçeği saptıran ve şeytani bencillikleriyle pişmanlık duymadan Tanrı'ya düşman olanlara karşı tezahür eden İlahi gazabı kastediyoruz. Elçi Aziz Pavlus bu insan kategorisi hakkında şöyle konuşuyor: "Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar. Sonunda Tanrı'nın gazabına uğradılar." (Selanikililere 1.mektup 2:16).

İlahi Gazab'ın doğrudan tezahürünün tipik bir örneği kendini Tanrı'nın yerine koyan Kral Hirodes'tir. Yeni Ahit'in Elçilerin İşleri kitabına göre Hirodes Sur ve Sayda sakinleriyle anlaşmazlık içindeydi... Derken konuyu herkesin önüne tartışmak için bir gün seçti. Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak yöneticilere ve halka konuşmaya başladı. Halk:"Bu bir insanın sesi değil, bir İlahın sesidir." diye bağırıyordu. O anda Rab'bin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Hirodes Tanrı'ya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi." (Elç.İş12:2-23). Dikkat edelim ve içtenlikle dua edelim öyle ki Tanrı'ya karşı olan davranışlarımız O'nu hoşnut etsin ve sonsuz merhameti üstümüzde olsun.

Her türlü tehlikenin ve ihtiyacın önlenmesi ve kaçınması için Diyakoz'un duasını tamamlayan niyaz şudur: "Her türlü sıkıntı, gazap, tehlike ve zarûretten kurtulmamız için Rab'be yalvaralım."

Her doğan yeni günde hayatımızı ve kurtuluşumuzu tehdit eden yeni tehlikelerle karşı karşıya geliyoruz. Devamlı olarak afetler, savaşlar, kazalar, cinayetler hatta aile içinde şiddet ve cinayetler, virüs mutasyonları ve dünyamızda meydana gelen birçok üzücü olay hakkında haberdar oluyoruz. Bu bilgiler bizim çaresizliğe, telaşa ve kaygıya kapılmamıza yol açıyor. Topraklarımızda hatta kendi evimizde güvensiz olduğumuzu hissediyoruz. Bu yüzden her zaman Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'ya yönelmeliyiz, sadece O bizi tüm bu tehlikelerden koruyabilir.(Bkz Yah. 5:7) Bu tek doğru harekettir.

En sonunda: "Her...zarûretten kurtulmamız için Rab'be yalvaralım." dileğiyle mümin, aşağıdakileri niyaz ediyor:

A)Tüketici toplumun gerekli saydığı çeşitli maddi ihtiyaçlardan kurtulmasını,

B)Kendisinin ve yakınlarının haysiyetli bir yaşam sürdürmeleri için gerekli olanlardan mahrum kalmamasını.

Dolayısıyla bu dilekle bu türlü maddi ve manevi tüm zor durumlardan kurtulmamız için yalvarıyoruz. Amin.